

இந்திரசீகரன்

விசேஷ வரலாறு (1889)
ஆவணி மாதம் 28-ல் ஆரம்பமானது.
மாசில் வீணையும் மாலை மதியழும், வீசு தேன்றலும் வீக்கிள வேனிலும், மூசுவண்டறை போய்ச்சையும் போன்றதே, ஈசனெந்தை யிணையடி நீழலே.

செவ்வாய் வெள்ளி தோழர் வெளி வருவது

Registered as a News Paper in Ceylon
P M G No. H A 59/300 of 1939

[புத் - கூடு] யாழ்ப்பாணம்:- கரவநா பஞ்சமி உசுவ செவ்வாய்க்கிழமை (8 April 1952) [இல - ௩]

எவ்வயிரும் தன் னாயிர்போல் எண்ணும் நிலை

ஆன்ம இடேற்றத்துக்கு அதுவே வழி

உயிரளவில் எல்லாமொன்றான நமதுயிரவேற, நமது அயலவனின் உயிர் வேறல்ல. எண்ணாளவில் எண்பத்து நான்கு நூறுயிரையேனி பேதங்களிருந்த போதிலும் ஒரே உயிர்ச் சகதியே எல்லாவுயிர்களிலும்விடாதித்திருக்கின்றது உடம்புகள் பலவாயிருக்கலாம். ஆனால் உயிர் ஒன்றே பொன்றதான். உயிர் நிலை உடம்பு ஆகும். ஆனால் உடல் நிலை உயிர்வல்ல. உடம்போ அழிவது. உயிர் அழிவதில்லை. உடல் எல்லைப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் உயிர் விடாபகமானது. உடலுக்குச் சேதனமாயுள்ளது உயிர். உயிரில்லா உடம்பு நிரம்புண்டமே முண்டத்தான். அதை யாவரும் ஏனனமாகப் பிணமென்று வெறுப்பார்கள். அதி குக்குமரான பொருள் உயிர். உடலோ பஞ்ச பூசுகளாலாய தூலவஸ்துவாம். தூலப் பொருட்களாலாகப்பட்ட ஓர் பத்திரத்துக்கும் உடலுக்கும் எவ்வளவும் வித்தியாசமில்லை. இச்சடமெனும் பத்திரத்தை யிபக்கும் சக்திதான் உயிர் எனப்படுவது. மின்சார சக்திபோல அச்சத்தியும் எங்களுக்கு முளது. அதற்கெனத் தயாரிக்கப்பட்ட திரட்சாடகங்களுள் மின்சாரசக்தி உறைவது போல் அதற்கேற்ற உடற்களிலேயே உயிர்ச் சக்தியும் தங்கும். உயிரின் சுயாதீனத்தை உடல் பத்தப்படுத்த முடியாது. உடல் கெட்டால் உயிர் அதை விட்டுப் பறத்தோடி விடும். அதாவது பிரசன்னமாக விருந்த உயிர் ஒளித்துவிடும். உயிர் அற்றப் போவதில்லை, அழிவதில்லை.

உயிரும் உடலும் சிவமுக்கு சத்தியமும்
எல்லாவுடல்களும் அதே பஞ்சதன் மாத்திரையாகவி விருந்த உற்பத்தியாகின்றன. ஆகையால், அவை பல ரூபங்களையுடையவைகளாயிருந்தாலும் உடம்பேலாவற்றையுமொன்றாகவே கருதவேண்டும். நாமரூபமுள்ள பொருள்களின் உடல்கள் எனப்பட்டவை ஒரு தினிக. அவை ஒரே சிதமான யாக்கை விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டவை. பிறப்பு, மூப்பு, பிணி, இறப்பு இவைதாம் எல்லாவற்றிற்குமுள்ளவை. ஒரே மாதிரியான சிவபத்துடன் அவைகள் ஒன்றெனக் கருதப்படுவதற்கு இன்னமொரு

ஆதி காரணமுண்டு. எல்லாம் பூமாதேவியின் அட்சங்கள். இந்த எண்பத்திரான்கு நூறுயிரையேனி பேதங்களின் நாமரூபங்கள் அப்பூமாதேவியின் நாமரூபங்களல்ல. பூமாதேவியே பல பல சொருபங்களாகக் காட்சிபளிக்குகின்றன. காயமே கோவிலு என்று ஒவ்வொரு உடலும் ஒவ்வொரு கோவிலு. எல்லாக் கோவில்களிலும் ஒரே கடவுள்தான் தான எழுந்தருளியிருக்கின்றார். அந்த நாமங்களுடன் தோற்றமளிக்கும் ஏக அனேகன் எங்க ளிறைவன். அவன் எங்கள் உயிருக்கு முயிராய் எமக்குள்ளும் புறமுயாய் எல்லாமாய் அல்லவமாய் அனைத்துயிரையும் அனைத்து ஒன்றாக கிடக்கின்றான். நமக்கவனிபமான தென்தாயில்லை அனைத்துயிரும் நாமே. அவனியிலுதித்தாலும் அதை நாமமறக்கப்பட்டது. அன்பு பிண்ப்பது பகை பிண்ப்பது நம்மை பெவ்வளவு நேசிக்கிறோமோ அவ்வளவுக்குப் பிறழையும் நேசிக்க வேண்டும். அன்பை விதைத்தால் தான் அன்பை அறுக்கலாம். பாகற் கொட்டை போட்டுச் சகரக் கொடி முனைக்குமா? அன்பு ஆதாவையுண்டாக்கும், பகை துன்பத்தை விளைவிக்கும். மக்களுக்கிடையே அன்பு திகழ்ந்தால் மண்மேற் சமாதானம் காணவே யுண்டாகும். உலக சமாதானத்திற்கு வேண்டிய உயர்த்த இலட்சியம் இதுவே. உள்ளத்தில் அன்பு சிவவாமல் சமாசப் பேச்சுகளினால் பலன் பாதொன்றுமில்லை. இரகசியமாகப் படைகளை விருத்தி செய்துகொண்டு வெளியிற் சமரசப்பேச்சால் என்ன லாபம் கண்டது? உலகினரை அச்சமும் அவதமபிக்கையுமே தலைவிரித்தாடுகின்றன. எல்லாவுயிர்களும் ஒரே குளிலிருந்து செனித்த விரிமையைக் கொண்டே உலகிற்கு ஒன்றிய அவதார புருஷர்கள் ஸ்தாபித்த உதங்கள், சாதி பாகஷ, தேச வித்தியாசமின்றி, உலகமெங்கும் பிரஸ்தாபமாக விளங்குகின்றன. இயேசுநாதர் தன் போதனை முழுவதையும் உண்ணப்போல உண அயலவனை நேசி என்னுமாயிருப்பது போல குகளைமத்தவிடாமலும் உலகில் பொருள் ஆளி முன்றினும்

உடவுளைப் பத்தி பண்ணுவாய் எனும் தேவ கட்டளைக்கு கிரானதிதெவரன் மரேயென அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். புத்தபகவான் கிளைட்டிய தர்மச் சக்கிரமும் சிவகாருண்யமுமே சிறந்த சிலம் எனும் அரிய போதனைபயே அடிப்படையாகக் கொண்டது மகமது நபியும் ஒரே கடவுளே பெல்லாருக்கு முள்ளவர் எனவே மனிதருக்குள் சமத்தவமும் சகோத்தவமும் உண்டாக்குப்படி இஸ்லாத்தை ஸ்தாபித்தார். மனிதருக்குள்ளே ஈசரபத்தியையும் மண்மேற் சமாதானத்தையு முண்டாக்குவதே இஸ்லாமின் கோக்கமாகும்.

கொட்க்சி 4-ம் பக்கம்

திருத்தொண்டர் திருநாள் சிவனடியார் தொண்டு செய்து சிவனடி பெற்றார் (முனையடுவார் திருநாள் இன்று)

சோழ நாட்டிலே திருநீ காயனர் என்னும் திருநாம ரீலே வேளாண்குல தலைமெழுந்தது. இவ்வாறு செய்த வராய் வாழ்க்க முனையடுவார் காயனர் மாற்றார் முயற்சிக்க மாட்டாதவர்கள் தமது உதவியை வேண்டும்பொழுது அவர்களுக்காகப் போர்முனைக்குச் சென்று பகைவரை வெல்பவர். அதொண்டின் பொருட்டுப் பெறும் திரவியத்தைச் சிவனடியார்களுக்கு வேண்டியவாறு கொடுத்த அவர்களைச் சீர்பெறத் திருவமுது செய்கிப்பாராயினர். போர்முனைக்குச் செல்லும் தொழிலுடைமை யால் அவருக்கு முனையடுவார்

“மற்றித் நிலைமை பன்னெடுநான் வைய நிகழ்ச் செய்துவழியும் வன்பின் சேத்தெறியா லுமையான் கணவன் நிருவர ளாம் பெற்ற சீவலோ கந்தமர்ந்து பிரியா வுரிமை மருவினீர் மூற்ற வுய்த்த முனையடுவா ரென்று நாம முன்னுடையார்.”

கொட்க்சி 4-ம் பக்கம்

இருங்கடித் துள்ளத் தெழுகின்ற குடியிறே!

இன்றெனக் கருளி யிருக்கடித் துள்ளத் தெழுகின்ற குடியிறே போன்ற கிணறின் நன்மை கிளைப்பற கிளைத்தேன் நீயலாற் பிறிதமற் நிண்மை சென்றுசென் நணுவாய்த் தேய்த்தேய்த் தொன்றும் திருப்பெருந் துறைபுறை சிவனே ஒன்றே யல்லை யன்றியொன் நிலலை யாருள்ளை யறியகற் பாரே.

சுவாமி சிவானந்தர்
வாண்கவறிலிருந்து சுவாமி சிவானந்த அவர்கள் வெளியேற வேண்டுமென்னும் கனடா அரசாங்கத்தின் தீர்மானத்தை விளக்கிப் பேசியபொழுது சுவாமிகள் தாம் காட்டிக்கொடுக்கும் யோசனைகளுக்குப் பணம் பெறுகிறார் ஆதலின் அல்லாறு விதித்தோம் என்று ஓர் அரசாங்க அதிகாரி கூறுகிறார். அன்றோ கூற்றின் பொருளை நமைதயாயிருக்க பார்ப்போம்.

மனம் அடங்கும்மாண்பு உடைத்தாதல்

மகத்தான எடுத்துக்காட்டு மகாத்மா காந்தி

மொழியடக்கம் மக்களுக்கு மிக வேண்டற்பாலது. “மருதிராக கிளை; குறைவாகப் பேசு” என்பது ஒரு அறிஞரின் அமுத மொழி. குறைவாகப் பேசுவதிலும் குற்றமின்றிப் பேசவேண்டும். குற்றமின்றிப் பேசுவதிலும் பயன்நரும் சொற்களையே பேச வேண்டும்; பயனும் மெய்யுணர்வு பிறப்பா யிருக்கவேண்டும். இவையே மொழியடக்கத்தின் இலக்கணம். ஏன் மொழியடக்கம் வேண்டுமெனின், சிறிது கூறவோம். மக்களியற்கை நன்மையினும் தீமை யையே விவரத்து பற்றத்தன்மை யுடையது. அறிஞர்கள் கூறும் கருவ் கருத்துக்கள் நமது உள் ளத்தில் நன்கு அமைவதில்லை. அவர் தவறிக் கூறிவிட்ட, அல்லது செய்துவிட்ட ஒன்றிரண்டான பிழைகளே நம் கெஞ்சில் ஆழப் பதிக்கின்றன. பதித்தவை கெஞ்சைப் பிளந்தாலும் அசலவதில்லை. இதென்ன கொடுமை!

சொல்லி முககிணல் வருஞ் சோர்வு
பெரிய இல்லரச் சண்டைகளிலும் பிளவுகளிலும் காரணமென்ன வென்று வினவவோமாயின், சிறிய
காரியம் அது
வாக்காளருக்குத்தருணம்
வாய்த்து விட்டது
பாராளுமன்றப்பொதுக்கேர்தல்
சித்திரை 28-ல் விண்ணப்பப்பத்திரம்

சொல்லின் பெரிய வல்லமை நன்கு புறும் “பேசப் போயினையோ, சாசப் போயினையோ” என்பது ஒரு பழமொழி. “யா ளாவாராயினும் கா காட்க” என்றார் வள்ளுவர். கா வாக்கால் என்ன விளையுமென்று வினவவார்க்கு, “சோசாப்பர் சொல் விழுக்குப் பட்டு” என்று விடைமளிக்கிறார். கொட்க்சி 4-ம் பக்கம்

